

tilknytning til Danmark i, at hans mor og to halvbrødre ligeledes opholder sig her. Han behersker spansk og har opretholdt tilknytning til sin familie i Chile. På denne baggrund finder vi, at tiltaltes tilknytning til Danmark ikke er så stærk, at udvisning i anledning af hans omfattende og alvorlige kriminalitet vil være i strid med det krav om proportionalitet, som følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Vi stemmer derfor for i det hele at stadfæste dommen.«.

Om udvisningsspørgsmålet udtalte Højesterets mindretal: »Tiltalte kom til Danmark som 14-årig efter at have forladt Chile som 10-årig. Han har gået i dansk skole. Han har opholdt sig her i landet i ca. 20 år. Han har størstedelen af sin nærmeste familie her, men han har også en vis tilknytning til Chile. Han er i årenes løb straffet adskillige gange, men siden hans alvorligste kriminalitet blev pådømt i 1986, er han frem til 1995 ikke blevet dømt for alvorlige forhold. Han er i 1995 idømt fængsel i 1 år og 6 måneder, men er i øvrigt i 1990'erne alene idømt et begrænset antal kortere frihedsstraffe. Efter en samlet bedømmelse finder vi, at tiltaltes tilknytning til Danmark er så stærk, at udvisning på grund af hans hidtidige kriminalitet vil være i strid med kravet om proportionalitet ifølge Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Vi stemmer derfor for at frifinde tiltalte for påstanden om udvisning.«. T blev udvist for fem år.

U.2004.2756/3H (Udvisning): T1, T2, T3 og T4 blev idømt hhv. fængsel i ti år, fængsel i otte år, fængsel i otte år og fængsel i ti år for narkotikakriminalitet. T1 var indrejst i Danmark i 1969 som 2-årig. T2 var indrejst i Danmark i 1971 som 23-årig. T3 var indrejst i Danmark i 2002 og var nu 32 år. T4 var indrejst i Danmark i 1984 som 25-årig.

Vedrørende udvisning af de tiltalte udtalte landsretten: »De tiltalte er alle dømt for meget alvorlig narkotikakriminalitet og alle idømt langvarige straffe.

Tiltalte T3 har ingen tilknytning til det danske samfund. Der er derfor ikke noget hensyn, der taler imod udvisning. Tiltalte T1 kom til Danmark som 2-årig og har afbrudt af aftjening af værnepligt i Jugoslavien opholdt sig her siden. Han har ægtefælle og tre børn, der alle er danske statsborgere. Han har haft arbejde og behersker ud over albansk det danske sprog. Uanset at til-

talte T1 således har en stærk tilknytning til Danmark, finder landsretten, at hans gentagne narkotikakriminalitet er så alvorlig, at hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, ikke taler afgørende imod udvisning, og at udvisning ikke vil stride mod det krav om proportionalitet, som må stilles efter Menneskerettighedskonventionens artikel 8.

Tiltalte T2 indrejste til Danmark i 1971 som 23-årig og opholdt sig her indtil 1977. I forbindelse med en straffesag blev han i 1983 udvist. Da indrejseforbuddet blev ophævet, indrejste han igen i 1992. Han har i 32 år været gift med sin danske ægtefælle. Han har ingen familie i Grækenland, men har bevaret en vis tilknytning til Grækenland, hvor han gennem alle årene har været på ferie, og hvor han og ægtefællen har boet i et par år. De forhold, der er anført i udlændingelovens § 26, stk. 1, taler herefter ikke afgørende imod udvisning, ligesom det proportionalitetsprincip, der følger af Menneskerettighedskonventionens artikel 8 ikke kan føre til andet resultat.

Tiltalte T4 blev ved Højesterets dom af 17. oktober 1997 frifundet for udvisning i forbindelse med en dom for alvorlig narkotikakriminalitet begået før den ved lov nr. 1052 af 11. december 1996 gennemførte ændring af udlændingeloven. De hensyn til navnlig tiltaltes børn, der taler imod udvisning, foreligger stadig. Uanset dette finder landsretten, at hans gentagne narkotikakriminalitet er så alvorlig, at udvisning af ham nu ikke vil stride mod det krav om proportionalitet, som efter Menneskerettighedskonventionen må stilles.

Udvisningspåstanden tages derfor vedrørende de tiltalte T1, T2 og T4 i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4, og § 32, og vedrørende tiltalte T3 i medfør af § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4, og § 32, til følge med indrejseforbud gældende for bestandig.«.

Højesteret stadfæstede landsrettens dom. Om udvisningsspørgsmålet udtalte Højesteret: »Af de grunde, der er anført af landsretten, tiltræder Højesteret, at T1-T4 er udvist med indrejseforbud for bestandig. For så vidt angår T1, der kom til Danmark som 2-årig, lægger Højesteret vægt på, at han tidligere to gange er idømt betydelige straffe for narkotikakriminalitet og nu er idømt en langvarig frihedsstraf for meget alvorlig narkotikakriminalitet. Det er endvidere tillagt betydning, at han taler albansk og også på anden